

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 7. Id ipsum ampliùs confirmatur

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

non enim negat, ait Bernardus, qui inci-^{Ser. de Can.}
tat ad quærendum. ^{Ezech.}

§. VII.

Id ipsum amplius confirmatur

IN illa ergo cordis angustia constitu-
tus peccator, cum se videt frustra ad-
versus vitia sua conari, & non posse suâ
virtute susceptum peccati jugum excute-
re, propterea diffidere non potest, quia
illum sibi habet propositum medicum &
adjutorem, quem pio affectu acceden-
do, ipsi animæ suæ plagas aperiendo,
ejus opem ardentè instanterque deside-
rando & implorando sanari potest & li-
berari. Hæc est unica consolatio, hæc
tota ratio spei eju; hinc enim ei supplen-
dum est quidquid adhuc sibi videt deesse.
Ligatum se cernit difficultatibus suarum
cupiditatum, *sed Dominus solvit compeditos, Ps. 145. v.*
Dominus illuminat cecos & erigit elisos. In-^{8.}
firmum se cernit qui per justitiæ semitam
incedat: *sed Deus dicit: Quod confractum^{Ezech. 34.}*
fuerat alligabo, & quod infirmum fuerat consoli^{vers. 16.}
dabo. Conspicit se non posse suis viribus
à consuetis vitiis continere: sed nemo
potest esse continens nisi Deus dederit, dat au-^{Sap. 8. v.}
tem iis qui gemitu interno pulsant au-^{21.}

res ejus & fide solidâ in ipsum jactant curam suam. Denique in ista adversum se lucta adhuc dolet se vinci: sed ille dat victoriam cui dicitur: *Deo autem gratias qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Jesum Christum.*

*1. Corinth.
c. 15. v.
57.*

Hæc oranti sequè deprecanti Deus donat. Nequè diffidendum si nonnunquam longiori opus sit prece. Non enim diffiditur sub homine medico dum duris mediis & diutinâ morâ morbus sanatur. Imo id omnem fiduciam firmat, quod ille se orari velit, nosque donec impetremus etiam importunæ precationi insistere, qui solus potest juvare. Nisi enim & vellet non incitaret ad petendum. Neque peccatores removet. Ut enim, quemadmodum id notat S. Basilii, peccatori diffidentiam præscinderet, amicum proposuit ab amico exauditum, non quia amicus, sed quia illi intempestâ nocte clamando & pulsando importunus. Hinc meritò Ludovicus de

*Const. mon.
c. 2.*

Dux spirit. Ponte: *Quod si supremus hic Redemptor, intr. 1. c. 15. §. 2.* quit, alieno quasi animo responderet Chanaanæ: non est bonum sumere panem filiorum & mittere canibus: Tu non propterea confidentiam deponas, nec cesses clamare. Pervincet enim tua perseverantia quamcumque difficultatem, trahitque

hitquè ipsum ad id quod ipsimet est valdè gratum: ad dandum scilicet tibi petitos panes (contritionem, confessionem & satisfactionem) & virtutes reliquas ad salutem & perfectionem tuam necessarias. Quod si panes illos non tibi accommodaverit titulo amicitiae , si fortè adhuc es in peccatis , dabit illos tamen ob confidentiam quam habes in ejus misericordia , & propter importunitatem quam adhibes in ea ad id trahenda.

§. VIII.

Manuductio non conjicit homines in labyrinthum perpetuae incertitudinis.

S Ed aliud profert Appendix nu. 244. quod hæc videlicet doctrina præcipitet peccatores in labyrinthum perpetuæ incertitudinis & diffidentiae. De diffidentia jam dilutum est : sed superest labyrinthus perpetuæ incertitudinis. Verùm hîc frustra obtenditur , non enim in illum proposita doctrina peccatores præcipitat , sed præcipitados eruit. Certam enim ac tutam (quod nec ipse Appendixis Author diffiteri potest) monstrat viam , cui insistendo timidam de sua justitia ambiguitatem quisque est evasurus. Si quem forsan malè securis scrupulum